

פ ו ר ט י כ ל מ ט . 16/ג

מיליוני דודרעוה לעניני פניה
להתקליטה ביום ג', י"ב באדר ב' תשי"א (20.3.51)
בשעה 9.00

ז. דורהפטיג - היו"ר	מנהל חנוכי דודרעוה:
ר. קלי	
י. בן-אביל	
נ. יקין-סוד	
י. ספיר	
ע. סרלין	
י. ילעיהו	
ת. טובי	
א. פרי	
א. כהן	

מ ד ז מ ג י ח: י.ב. שי - מנהל משרד העליה
ד"ר ידין - ממשרד המשפטים.

סדר-היום: חוק ההגירה (1) יונות. (2)

היו"ר ז. דורהפטיג:
לפני שאנו עוברים לסדר היום, אני רוצה להעביר לכם ענין דחוף, זהו ענין הנדונים לסווא. אתם יודעים שבינתיים קבלו שני נידונים לסווא חנינה מאת פניא הסדינה. 3 מהנידונים עוד מחכים לעירעור, וביארו שני נידונים לסווא, אשר במסך שבתלים וחצי בטאגים בבית-הסדר, ופסק דינם לא בוצע. לי נדמה שישנה אי-הבנה בחליפת הסכתבים ביני ובין שר המשפטים. כי שר המשפטים טוען שמכתבו שהוא איננו יכול להסליף בדבר חנינה, מכיוון שאיננו יכול למצוא סהתח לזכות הנידונים האלה. נניח שאין שום פתח להסלחה מבחינת הענין גורם, אבל אני חושב שיש פה פתח אחר, פתח ציבורי בנוגע לאותם הנידונים לסווא. אני חושב שאם נסתהה ביצוע פסק הדין במסך שנה וחצי, אין לזה טעם ואין לזה בכיס מוסרי כלפי אנשים אלה, וגם כלפי אלה שמחליבים עונש סווא, לבצע עכשיו את פסק הדין, על אנשים שפרפרו בין חיים וסווא במסך שנה וחצי. אפילו אם הכנסת תחליב עכשיו עונש סווא - בנוגע לאנשים אלה, צריך להחליף את עונש הסווא במאסר עולם.

לי נדמה שהענין הזה מצדיק פניה נוספת מצדנו. שר המשפטים פנה לוועדת החוקה, כנראה לאחר החלטתו לא להסליף בדבר חנינה, להחיש את הדיון על הצעת חוק של ביטול עונש סווא.

ועדת החוקה עוסקה עכשיו, ואינה מספלת בזה. אבל גם אם היא תדון בזה, אינני חושב שזה יהיה בזמן הקרוב. לכן אני מציע, בהמסך למכתב שקבלנו משר המשפטים, שנפנה פניה נוספת בנוגע לשני האסירים הנותרים, ונבקש לחון אותם, לא בגלל זכות אינדיבידואלית, אלא בגלל ענין ציבורי.

ד"ר ידין:
ממשרד המשפטים
מבחינה אינדיבידואלית הענין הגיע כבר לפני הממשלה, כיוון ששר המשפטים לא ראה אפשרות להסליף על חנינה, והביא את הענין בפני הממשלה, כדי שהממשלה תחליט בענין זה. אבל הממשלה אמרה שאם שר המשפטים בא ואומר שאין הוא יכול להסליף על כך - אין גם לה מה להסליף, ולכן באה הפניה של שר המשפטים לוועדת החוקה. לו וועדת החוקה היתה

ד"ר ידין:

מסליטת את הדיון בחוק להיסול עונש סווא, היא היתה יכולה להוסיף
טעין טעור המוסר שמכיוון שלא הנידונו לפני זמן רב, ופסק הדין טרם
בוצע - דינה יהיה כך וכך...

י. בן-צבי:

יש דין סווא בסדינה הזאת, וכל עוד לא
כתבטל הוא קיים, והדבר הזה יכול רק החוק
לבטל. ועדת החוקה עושה עכשיו בדברים אחרים, והנשים כרגע אינם
צמיים לסווא, אלא אם יאבדו את עצמם לדעת. אני חושב שכל הענין לא
בוגע לוועדה הזאת. אינני סכיר את האנשים, אינני יודע מה הם המקרים,
אינני יודע אם הם ערבים או יהודים, ומה היה חטאם, אם היה זה חטא
חסור לפי החוק. אני חושב שגם יצר חברי הוועדה אינם יודעים זאת, ואינם
צריכים להכנס לענין זה, בזאת צריכה לספול הממשלה. אני חושב שעצם
הביטוח שבגלל זה בסך זמן רב מסק הניין במתהה, אין להוציא עכשיו
לפועל, אני חושב שענין זה יהפך לתקדים בדיון בכנסת. אני חושב שכל
היאלה היה רק מסק עצבים. אנשים אלה אינם צדיקים. היה מספס, והמספס
מצא את חייביה בעונש כזה, ואנחנו חושבים שגם צריכים להכנס עכשיו
לכל הענין. זהו ענין לממשלה, או יהיה תמליץ בפני הנשים על חנינה
או שהיה לא תמליץ.

היו"ר ז. וורהפטיג:

אני מעמיד את הענין להצבעה. הנוסח שעומד
להצבעה הוא:
פניה נוספת לר המיפטים בדבר הטלצתו לניש
הסדינה לממשל בזכות החנינה שלו ביחס לפני הנידונים לסווא, סבלי להכנס
להערכה אינדיבידואלית של הפיע שלהם, אלא מספיק הניטוח להם נמצאים זה
שנה וחצי תחת גזר דין הסווא ללא בוצע עד עכשיו.

ה צ ב ע ה

הוחלט על ידי הרוב על פניה נוספת בענין זה.

י. בן-צבי:

אני רוצה לבניטוח יהיה מודגש שאנו לא
נכנסנו ולא ניטינו להכנס לפרטים, על סנת
שהדבר לא יטעה את הנשים.

תופיק טובי:

לפני שבוועיה הבאתי בפני הוועדה את ענין
הבחירות בעין-כרם. אני פניתי למשרד הפנים,
ומסרתי להם את כל העובדות. אני לפי דעתי יש לפטול את הבחירות מכיוון
שהיו בלתי חוקיות. שר הפנים ענה לי בכתב, אבל תשובתו אינה מספקת
אותי. יש לי עובדות מספיקות, ואני רוצה להעמיד את הענין לפני הוועדה,
כדי שהוועדה תקבע עתה. אני מבקש להעמיד את הבעיה לסדר היום.

היו"ר ז. וורהפטיג:

היו"ר ז. וורהפטיג:
בסוף הליכה, כאשר נקבע את סדר היום,
בחזור לשאלה זו.

אנו עוברים לדיון בחוק ההגירה.

חוק ההגירה - טעין 6 (סקודה 7)

היו"ר ז. וורהפטיג:

בדיון על טעין 6 לא היו חלוקי דעות,
כי במקרה ונתקבלה תעודת עולה או אגרת
עולה על סך סתן ידיעות כוזבות - יש לתת לר אפשרות לבטל זאת. אבל
המעוררה היא לא בחוק ההגירה יש להכביט טעין אשר מנין לחוק העלות.

טס/רב

הוועדה לעניני פולין
20.3.1951

היו"ר ז. וורהפטיג:

אשר לתוכן הטעיף עצמו, השאלה היא אם
הסמכות הזאת היא בידי היר או בידי אינסטנציה ספטיית.

בענין זה לא היה ויכוח, כי גם הסטילה
במרה ייתן את חוק הלבנות, אבל מכיוון שאנו עוסקים עכשיו בחוק
ההגירה וכאילו מדובר כאן על עליה שלפי התוכן ייכנס לחוק זה, ולא
לחוק הלבנות, לפיכך מציעים את הטעיף הזה כאן.

אם נחליט להכניס את הטעיף הזה לחוק זה,
אני סבור הוא לא יהיה לטעיף 7, אלא יכנס בתור טעיף בהוראות לונות.

ר. פרי:
עד כמה יתבני זוכר, חוק הלבנות איננו קוב
את הפרוצדורה של העליה לפי חוק זה. אם
אני רואל מדוע אין בחרק הלבנות, במקרה שהתעודה נתנה לפי ידיעות כוזבות
(נניח אינו יהודי) טפכות לבטל לפ את האזרה.

אם יוחלט להכניס את הטעיף הזה לכאן, אנו
תוסך בהצעה לטעיף זה יכנס לטעיף הוראות לונות. -

ה ח ל ט ה:

הוחלט להעביר את הטעיף הזה לטעיף הוראות לונות.

הסתייגות לא. פרי.

היו"ר ז. וורהפטיג:

- 1) אנו להכניס את המליט "אם נוכח השר"
 - 2) אנו לר העליה דשאי לבטל את האזרה
- בית המליט.

החלטה: הוחלט לטחוק את המליט:
"אם נוכח השר".

ד"ר ידין:

ממשרד המליטטים

שאלה דומה ביחס ל"ר או "בית משפט"
התעורה בחוק הלבנות. אולי ויכוחים
הוחלט בכל זאת להשאיר את הסמכות בידי
שר הליה, שכן אני סבור שיש להשאיר גם בחוק זה את הסמכות לשר העליה
ול לבית המליט.

י.נ.טי:

מנהל משרד הליה

למשל תהיה תמיד אחריות לטנות אל בית-
המליט אם הוא חושב שנעשה לו עוול.

החלטה: הוחלט להשאיר את הסמכות הזאת
בידי שר העליה.

ש. מרלין:

לשני שאנו עוברים לפרק השני אני מציע
להוסיף טעיף מיוחד שתכנו יהיה:

" הכניסה לארץ אסורה בהחלט לכל גרמני
שחי כאזרח בגרמניה בימי שלטון הנאצי,
אלא אם יוכיח שתחנגד בוטן פעיל למשטר
הניציונאל-סוציאליסטי.

א. פרי:

אני חושב שהניסוח של הסעיף הזה יכול להיות כן: "לכל גרמני שיחף פולח"...

י. ספיר:

פה נאמר: "מי שהי בגרמניה" יוצא שני צי שלל היה חי בגרמניה באותה תקופה דוקא הוא יהיה מותר בכניסה? מה שהייתי רוצה לדעת אם אין פה משהייה גיין-לאומיות טעם לכנס אך יכול להביא לידי תוצאות גלוני ראיות. אני מקבל בחור עקרון. את ההנחה של יסוד כניסתם של גרמנים לארץ, אבל אני חוליה שהניסוח צריך להיות יותר, אני מציע למסור את הניסוח לבדיקה ולסיון.

ב. כהן:

הצעת מר מרליין מעוררת הרבה בעיות. ככל שנעמיק בזה נראה גם את הטכנים. אין לנו עוסקים במחן פורקן לרגשת. לו כן היה הדבר הרי היינו צריכים להרחיק לכת עוד יותר ובכלל להכניס סעיף נגד כל אנטישמם כי לא רק גרמניה בלבד שתפו פעולה עם הנאצים. ידוע לי היו הרבה מאד פוקראינים ססיפתו פעולה והיו שליחי הבלי רע של הנאצים. היו גם פולנים היו גם טלובקים, וצוד.

הצגלה הסניה לפני ספטל את עצמי היא הנהגה בכלל אפשר לקבוע בחוק ולנו. את לאומיותו של אדם. האם באיזה מקום בחוק מדובר על אנגליים, אמריקאיות, צ'כים וצוד? הדבר הדבר ברור בחוק?

אני גם יודע שהיו רגשות גרמנים שהיו בגרמניה גימי שלטון הנאצים והיו במחנות הבר בגלל עבודם וסבלו בגלל סבות שונות. הנה אין בהצעה זו סגירת הדלת למטרע לכל אדם שהי בגרמניה וליך יונת הדבר שלא שיחתו פולח. דבר זה במשך שנים קשה זהיה להוכיח.

נדמה לי אם כן, שכל ההכרזה הזאת היא בעלת אופי דמונטרטיבי. ומאד מני את תקום פעם משמלה כאן שחרצה לתת לגרמנים להכנס לארץ - היא תסנה את החוק.

היו"ר ז. וורהפטיב:

אשר ולי לקבל את הניסוח הבא:

"המגיסה לארץ אטורה בהחלט לכל גרמני שהיה בתקופת שלטון הנאצים ובר בארגונים אלה ו... (כפי שנימנו בפסק-הדין של צירוב)!" ואז אם יהיה ספק על ביותר כלפי איזה שהיה גרמני, הוא יצטרך להוכיח שלא היה חבר המפלגה הנאצית, או שחם מן המפלגות האלה שצנצנץ בפסק-הדין של ניתבדג.

ר. שרי:

אני חושב שיש מקום לדבר בסעיף 12 של חוק זה. כי אז שר העליה יכול לקבוע תקנות לא רק לגבי גרמני אלא לגבי כל אחד, אם זה גרמני או צ'כי, או פוקראיני, אשר שיחף פעולה עם הנאצים או היה חבר המפלגה הנאצית, ומבלי שנצטרך לקבוע בחוק את לאומיותו. אני מציע אם כן לנסח את הסעיף כן, שלא נצטרך לקבוע בחוק את לאומיותו של האיש אלא לקבוע את מידת האחריות.

י. בן-צבי:

אני חושב שהסעיף הוא מיותר. הצגלה העומדת בפני היא בראש-וראשונה - מה זה יועיל אם הכרזה היא להפגנה - את זאת בני מגיין. אבל יש לשקול את הדבר נגד האד המעטי. אם אנו נשים את הדגש על "גרמני" הרי נצטרך קודם כל להגדיר מה זה גרמני ומה זה גרמניה. וצדק מר שרי שאמר כי לפי סעיף 12 יכול השר להוציא תקנות שונות בענין זה. ואני סבור שאנו יכולים להסתמק בסעיף 12. ויחד עם זאת אפשר ליעץ למשרד העליה שיוציאו תקנות האטורות על משתמי פעולה גרמנים, או אמריים, להכנס לארץ.

י. ספיר:

הצגלה היא אם אנו מעוניינים בצד הדקלרטיבי או בצד המעטי. אם אנו מעוניינים בצד הדקלרטיבי - אזי לא לרשם את הדבר במקום בולט ביותר ולהפוך את זאת

לכתיבה של דרישה רשמית. בעל מחשבתו כי כתיבת הינוע אינו אלא צורך
בכך, מבחינה עניינית כדאי היה אולי לדעת המנהל תחליט לחד העליות
בדין בענין זה להוציא תקנה מיוחדת.

ש. מרלין:

דתי מענין דבר אחד - איך נעצב את
החסינו עם הקט הגרמני, זהו דבר
שמדאיג אותי ונודף. אחרי וני ני מהו נגון שיה נטייה גדולה באבוריות
שלנו לסטוח מה שקרה לנו ענינו למשחות שלנו. בני חושב שזוהי
בעיה מוסרית עמוקה ויטודית. אינני יודע מהי הכוונה כן לאומי
דמונסטראטיבי זה מעשי. בחיים יש לבחור בין העיקר לבין החפל, ואני
יודע שזה קשה. היו ימים, היו קאזים ומלגות שפעלו בטטה זה, ואנו
לא יכולים להכניס לעולמות החינוך את כל האולמות של הדורות, בדרך כלל
חוק יינו דבר אבסולוטי וינו יכל לבחור את בתי האדק האבסולוטי.
אולם הם הגרמני בכלל, ולא יום עם אחר בעולם, הראה התלהבות
לשלטון הדיקטטורי של היטלר. היתה כחן התפאות ביטויים ומאווים
של ח. הגרמני כולו, וההתגלמות היתה - השלטון והנאצי. ואנו צריכים
לקבוע שנינו לבין זה. גרמני קיים חוק מורש - חוק האוסר לגרמני
להכניס לחדו, ואולי גם לטור של יהודים לנסוע לגרמניה.

אני לציסודח ההצעה שלי, הרי אני אינני
כולל את כל הגרמניה. אבל ה"גרמני שהיה אזרח" ולא -
רק זה, אלא שהוא חי בגרמניה וסגרת ל תקדמה מטיימת, כך שבכל זאת
ישנה בחוק כמה טייגיטי.

בני חושב שבטרם נדון את ההצעה כפי
שהצעת - תחננו אל כך יודע. הרי שאת.

היו"ר ז. וורה-טיג:

בני סבור הרי יונן כשליצמו הוא רציון נרטי
כי ארין לתת ביטוי בחוק כזה שהכניסה
לפרץ אסורה לגרמנים. ארין לתת ביטוי ל- "זכור את אשר עשה לך עמלק".
יש פה לצד הדקלרטיבי ערך רב. אני אינני מקבל את ההצעה שארין להיות
חוק מיוחד בענין זה. החוק הזה מל לבנין המניסה לארץ, ויש מקום
לסעי כזה דוקא בחוק זה.

אני לצד המעשי, הרי יש להודות כי לצד
המעשי אין ערך רב, כי מרד העליה, עוד כמה שיבדוק את הפכנסים לארץ -
לא יכניס גרמנים-נאצים לארץ.

ומאדך גיטא בני מאד מחשיב את העובדה,
שבאם הצעה זו תבוא בני המנסת - היא תבוא פה-אחד. לכן אני סבור שאין
לקבל נוסח /תקבל על הוצעת. ללא שום טמק יענו צריכים להגדיל בין
גרמני לבין כל יתר שונאי ישראל, כי אין כחן ענין של פרט אלא ענין
של כלל. עמי זה. כולל - כ- 60-70 מליון נפש, וזו אפשר להגיד שכל
60-70 מליון נפש אלה הם עמלק. וכך אין שום קריטריון כי יחד להגדיל בין
אלה שהתחננו בצופן אטיל, לבין אלה שהתחננו, אלא הם נשחמש בקריטריון
של הטריבוניל הבין-לאומי בנירנברג, והוא: מי שהיה חבר בארגונים
אלה ואלא שהוקמו במטרה לפשות פשעים - הוכר כפושע.

י. טמיר:

לפי היתה זו אפשר להגיע למסקנה שגנו
פוטרים מאחריות את העם הגרמני.

אני חומך בהצעת היושב-ראש שאם תתקבל החלטה
החלטה צריכה להוקבל פה-אחד. נשתדל למצוא נוסח מתאים מבחינה
משפטית וגם מבחינה רעיונית.

י. נ. טי:

יש לי קצת סקנות מצד המחינה המעשית של
חוק זה. בני הטענות הראשונות של החוק
זה, למשל, מטפלים בטרנזיט. ואינני יודע מה גומן מעשי נוכח לאסור
אל גרמני לטבור את לוד. מצד שני יכולה להתקורר השאלה אם לא נעורר
את העולות כולו נגדנו. נניח שבאה אניה עם מאות חורים נכרים, ורק מספר
קטן מהם הוא גרמנים. האם הכוונה היא שנתחיל לערוך חקירה את אותם
הגרמנים היו נאצים? אם אחת חושבים על הצד הדקלרטיבי - הייתי מציע
אל להכניס את הטעין הזה לחוק זה, אלא במקום אחר.

ד"ר ידין:

ממלך המליטטי

זוהי נקודה בעלת חשיבות. זאת בני תומך
במדה מסוימת בהצעה זו, הרי אני עושה
זאת כנגד ל דעת עצמי, ועלי עוד להתיי

עם הממ לה בענין זה.

לעצ הענין אני רוצה להגיד כך: אינני
רוצה קושי מבחינה חוקית בינל זמית להכניס הרעה כזאת. יתכן אולי
ל רוצה בענין יפה הולות המלכות ברוך שלילי קיבוצים בינלאומיים
מסוימים, אבל עובדה היא, ומר לי מכיון זה, שיש הרבה חוקים מטוג
זה, וחוקים שיש להם הרר ותמימות.

אמר לה עה הכניס את החקנה הזאת לסעיף 2:
אני רוצה להגיד בלוי, עת אבו רוצה להגיד את הדבר הזה במפורש -
איטור כניסת הגרמני לרץ - הרי יף 12 איננו המקום ההולם את גודל
הפרובלימה הזאת. כאשר הועדה דנה בשאלה מה הם הטעמים שטר העליה
יראה לנטון לאשר רציון לישיבת קבע, הרי כאשר מר רוצה הציע את הצעתו
ביחס לפליטי מלחמת השחרור, - הועדה המליטה שלא להכניס דברים כאלה
לנוסח החוק, ושיקול הדעת היה לר העליה צריך להיות חפשי בשיקול
דעתו, וקודם כל צריך לתת אורח לישיבת קבע עת ישיבתו היא לטובת המדינה.
ויש להניח שטר העליה לא יתן אורה כזאת למי שהייתה ברדיפות היהודים.
לכן אני הייתי מציע ניסוח כזה:

" ל יתן שר העליה אורה כניסה, ולא יתן
רציון לישיבת קבע למי שלקח חלק ברדיפת
היהודים בתקופת לטונם של הנאצים".

יין ני רוצה להעמיד את הדג על האזרחות הגרמנית, ולא על האסתיכות
למנה הנאצי-נאל-סוויטליטית, ולא להגדיר זאת באופן כללי: אנשים
שלקחו חלק ברדיפות היהודים. תקופת הלרון הנאצי מיתרעת לפי החוק
החל מ-1933. מכאן שהאסור יהול באמת על אותם האנשים שהיתה להם סיכות
לאותו ענין.

י. טפיר:

נדמה לי שאדרין לל, כאשר מדינה נמצאת
במצב של מלחמה, היא קובעת מיהו האויב,
ולגבי אותו אויב היא קובעת כל מיני איטורים, ומבטלת כל מיני חוקים.
לי נדמה שכל הנסיונות שלנו להגדיר הגדרות סתמיות, יביאו בסופו של
דבר לידל גרוטסקא של הענין.

היו"ר ז. וורהפטיג:

אינני מקבל את האיש הניסוח של ד"ר ידין.
היא יועתי יותר מדי מצומצמת.

אנו נבקש מד"ר ידין לנסח לנו הצעה
בענין זה בהתאם להערות שנשמרו כאן. בישיבה הבאה נחליט על כך.

סעיף 7 (מקורו 8)

היו"ר ז. וורהפטיג:

לסעיף זה ישנה הצעה של ת. טובי:

1. למחוק את הסעיף הזה.

באם הצעת המזיקה לא תתקבל, הוא מציע להוסיף את הטוק הבא:

" סעיף זה לא יהול על אנשים בעלי זכות
לישיבת קבע בישראל, אשר לה יכולים
להכנס לישראל בצורה כזאת. אנשים אלה
יתיצבו מיז חרי כניסתם בפני משרד
העליה".

הצבעה

הצעת מר ת. טובי לא תתקבלה.

הסתייגות לת.טובי

ס ע י פ 10 (מקודם 11)

א. פרי: מציע להחליף את המלים "רשמי שר העליה" במלים "רשמי בית המשפט, על פי בקשת שר העליה".

הסתייגות ל. פרי.

מציע:

ח. טובי

(1) בסעיף 11(א) להחליף את המלים "רשמי שר העליה" במלים "רשמי בית המשפט לפי בקשת שר העליה".

(2) מציע לבטל את סעיף 11(א)(2).

הסתייגות לת. טובי

ס ע י פ 11 (מקודם 12)

ז. מרלין: מציע למחוק את הסעיפים הקטנים (א)(ב)(ג) ו-(ד).

א. פרי: מציע ברוח הישע כנ"ל, את לא - לדרוט את הסמכת ועדת הנתינים לתקנות לפני הסעיפים (א) (ב).

ח. טובי מציע למחוק את המסקות (א) ו-(ב).

י. סויר: אני מציע למחוק את סעיף קטן (א) בדבט סוגי הנתינים.

כי למי סעיף זה יגל לשר העליה ליצור לעצמו סוגיה של גני אדם שיאסור על כניסתם לברז, וסמכות כזאת איננה מוכן למסור לו.

ה צ ב ע ה

בעד הצעות ש.מרלין, א. פרי למחוק את הכלל החל מהמלים "ובין השאר" - מיעוט נגד - רוב

ההצעה הנ"ל לא נתקבלה.

הסתייגות ל. מרלין

א. פרי

ה צ ב ע ה

בעד מחיקת סעיף קטן (א) - 2 נגד - רוב

ההצעה לא נתקבלה.

הסתייגות לי. סויר.

ה צ ב ע ה

.....:

בענין הסתייגות יורנלרליה
 של פרי להוסיף בטענות קטנות
 (ח) ו(ב) -- "בהסכמת ועדת חנייה".
 4 -
 נגד
 2 -

ההצעה נתקבלה.

י. טפיר:

אני מוכן כי ההוספת הזאת "בהסכמת ועדת חנייה" תהיה רק בטענין קטן (א).

ד"ר ירון:

אני מתנגד בכלל להוספת הזאת, אבל הייתי מציע במקום "בהסכמת ועדת חנייה" יהיה כתוב: "בהתייעצות עם ועדת חנייה".

היו"ר וורוואטסיג:

אני מציע לקבל את ההוספת של מר טפיר לטענין קטן (א) וכל-ידי כן לבטל בכלל את כל שאר ההסתייגויות. לטענין זה.

א. פרי:

גם בטענין קטן (ג) אני מציע להוסיף "בהסכמת ועדת חנייה".

י. טפיר:

אני מציע להוסיף "בהתייעצות עם ועדת חנייה". (לטענין קטן ג).

נתקבלה הצעת י. טפיר.

הסתייגות לא. פרי.

הסתייגות לח. טובין (למחוק טענות א' ו-ב').

ט ע י פ 12 (מקודם 13).

הוחלט כי יו"ר ועדת חנייה יחקור עם לר החוץ כווי להודיע את הממילה הציעה אקזה שהוא תוקן ביות לטענין זה.

ס ע י פ 13 (מקודם 14).

א. פרי:

מציע למחוק טענין קטן (ב).

ח. טובין:

מציע למחוק טענין קטן (ב).

ש. מרלין:

מציע להוסיף אחרי המלים "טר העליה וטאלי" את המלים "בהתייעצות עם ועדת חנייה". (חוספת לטענין קטן ב).

הסתייגות לא. פראי (למחוק טענין א. ט. טובין קטן ב')

הזו"ר ז. וורה: טיג:

בטייף ק 7 (ג) בני מאיג ללגות מת הניסור.
טך:

"עז שהגניה או הפוירון יצאו טוב את
יגור ל".

התיקון התקבל.

ה צ ג ע ה

ביחס להצעתו של מרלין להוסיף בטעיף 13 (ב) (מקודם 14)
ההעליה "מתחילת ימי רוצה ה ציה" - נתחלקו הדעות.
וילצון שתי גירסאות.

ס ע י ק 14. (מקודם 15)

בני מורתר על הסתייגותי.

ד. מרלין:

בני מאיג מת הסתייגות של מר מרלין.
כלומר: "יתן לו" במקום "רשאי לתח".

א. רי:

הסתייגות לא. פרי.

מאיע לכתב את הטעיף המוצע, ובמקומו
לכתוב את הטעיף הבא:

ת. טובי:

"עז העליה יתן אגרת כניסת לישראל למי
שהיה ביום 29 בנובמבר 1947 תושב בשטח
ישראל. ו-"

(א) יצא בשטח זה לפני התאריך הזה,

או- (ב) הוצא משטח זה בנגוד לרצונו.

הסתייגות לת. טובי.

ט ע י ק 15 (מקודם 16).

מאיע למחוק את הרישא עז לפני המליט
"תקנות העליה".

ט. מרלין:

לא הייתי רוצה כי בחוק הזה ישאר זכר
להסתמכות על איזה טח חוקים של השלטון המנדטורי, גם לחיוב וגם לשלילה.

מבחינה משפטית הייתי רוצה לדעת אם אפשר
להסתמך בחוק על תקנות שהוצאו למי שקודה

י. טעיר:

מסויימת, ואזחה המקודה נתבטלה?

(ב) : להוסיף סעיף קטן (3) האוסר:
" רשמי לקבל אזרחות ישראליה ונמצא
בחוץ לארץ".

הצעות ת. טובי לא נחקלו.

הסתייגות לת. טובי.

סדר היום לישיבה הבאה הוא כדלקמן:

היו"ר ז. נורהפליג:

- 1) סיכום סקירת שר הפנים.
- 2) בעית הצחה המכונייה בירושלים
שהתגנות נגד רוברטסון.
- 3) בעית תאונות בדרכים.
- 4) חוק לחיקוק פקודת בנין ערים.
- 5) חוק הארכת תקפו של המועצות הדתיות.

הישיבה נועלה בשעה 11.30
=====